

NATURA
E ACASĂ

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU POLENIZATORII?

Polenizatorii sunt **vitali** pentru economie, echilibrul natural și societate, în general.

Sunt observate **scăderi în abundența și diversitatea speciilor de polenizatori**. Principalele **amenințări** sunt legate de activitățile umane - pierderea habitatului, poluarea (pesticide și alți contaminanți din apă, aer, sol) și schimbările climatice.

Nu doar albinele (melifere) polenizează plantele (deși ele sunt cele mai cunoscute nouă, oamenilor, și cele care sunt cel mai eficiente la polenizare), **ci și albinele sălbatice** care trăiesc în cuiburi în pământ sau în lemnul moale, **bondarii, viespile, fluturii** (de zi și de noapte), **musculițele și gândăceii**.

Declinul polenizatorilor e un lucru cert și e îngrijorător.

Cum măsurăm declinul?

Diversitatea polenizatorilor e esențială pentru securitatea noastră alimentară și pentru sănătatea ecosistemelor.

În 2016 Platforma Interguvernamentală de Științe și Politici pentru Biodiversitate și Servicii Ecosistemice (IPBES) a realizat cea mai cuprinzătoare evaluare științifică la nivel global cu privire la statusul și tendințele speciilor și populațiilor de polenizatori.

Starea polenizatorilor este documentată și prin **Liste Roșii naționale și europene**.

Pierderea polenizatorilor se constată de către oamenii de știință atât sub aspectul diversității speciilor (numărul de specii și riscul de dispariție al fiecăreia) și abundenței, cât și din punctul de vedere al compoziției comunităților de specii.

Polenizarea e esențială pentru ecosisteme:

80% din plantele cu flori din Europa se bazează pe polenizarea animală¹.

Declinul polenizatorilor afectează comunitățile de plante și culturile alimentare.

În unele cazuri, pierderea chiar și a unei singure specii de polenizatori poate perturba rețelele plante-polenizatori ale speciilor rămase și poate reduce reproducerea plantelor, chiar dacă alți polenizatori au rămas în ecosistem².

¹ Ollerton et al. 2011
² Brosi & Briggs 2013

Impactul economic al declinului polenizatorilor:

Polenizarea realizată de insecte contribuie la **producerea de alimente** din punct de vedere **cantitativ și calitativ**, constituind o parte **semnificativă** a securității alimentare globale.

Serviciul de polenizare furnizat de insecte a fost estimat la o valoare de 150 de miliarde de euro la nivel global, 14.2 miliarde de euro în UE³.

Culturile agricole dependente de polenizatori contribuie cu **35% din volumul producției alimentare globale**⁴.

din cele mai importante 107 tipuri de culturi agricole din lume depind de polenizare⁵.

Ce culturi sunt afectate de declinul polenizatorilor?

E vorba de culturi de **fructe, legume, semințe, nuci și uleiuri**, multe din ele fiind surse alimentare importante de vitamine și minerale, fără de care fenomenul malnutriției va crește.

Mai sunt și numeroase culturi alimentare care nu depind de polenizatori pentru părțile vegetale ce intră în dieta umană, însă unde prezența polenizatorilor este importantă pentru reproducerea plantelor (ex. cartofii, morcovii, păstârnacul, plante din genul Allium, etc.)

Polenizatorii susțin și culturi pentru biocombustibili (ulei de canola sau de palmier, de pildă), fibre (bumbac și in), medicamente și remedii, furaje pentru animale și materiale de construcție.

Unele specii oferă materiale precum ceara de albine, utilă în fabricarea de lumânări și instrumente muzicale sau în domenii artistice.

Răspunsul internațional la fenomenul de declin al polenizatorilor:

Inițiative de stopare a declinului stabilite încă din mai 2000, la nivelul Convenției pentru Diversitate Biologică: **Inițiativa Internațională pentru Polenizatori** și Planul de Acțiune aferent pentru perioada 2000-2015 și apoi 2018-2030.

Măsurile ale Uniunii Europene integrate în diverse politici sectoriale cum ar fi agricultura și, în plus, propria „Inițiativă UE pentru Polenizatori”, adoptată în iunie 2018 și relansată în ianuarie 2023 ca „**Noul Pact pentru Polenizatori**”.

Strategii naționale în vigoare în mai multe țări europene precum Franța, Belgia, Olanda, Irlanda, Spania, Norvegia și altele.

³ Breeze et al. 2016, Gallai et al. 2009

⁴ Klein et al. 2007

⁵ Klein et al. 2007